

ske, fordi den først afdøde allerede er død og begravet. Derfor bør Ændringsforslag Nr. 28 vedtages, thi det er en ganske urigtig og umulig Bestemmelse, der findes i § 22. — Naar Ændringsforslag Nr. 28 vedtages, maa Ændringsforslag Nr. 29 bortfalde, thi saa er det overflødig.

Dernæst har jeg en Bemærkning at gøre til § 24, 2det Stykke. Der staar følgende: „Kan et Bo, der behandles af overordentlige Skifteforvaltere, ikke sluttes inden 2 Aar efter Dødsfaldet, skal forinden dette Tidspunkt en foreløbig Opgørelse af Boet finde Sted, og den ifølge denne skyldige Afgift indbetales“. Det maa jo være skrevet af en Mand, der aldrig har haft med Boer at gøre og ikke ved, hvorledes det gaar til med Boer. Ganske vist skal et Bos Behandling som Regel ikke vare 2 Aar, og det gør den jo heller ikke paa nogen Maade, men der er en Mængde Boer, hvor Oplydelsen af denne Bestemmelse er ganske umulig, fordi det er ganske umuligt at faa Behandlingen sluttet inden 2 Aar, og fordi en foreløbig Opgørelse er ganske hen i Vejret; man kunde lige saa godt lukke Øjnene, naar man skal skrive en saadan foreløbig Opgørelse — jeg kan paavise Eksempler paa dette. Og saa vil man alligevel i en Lov paalægge en Testamenteksekutor, en overordentlig Skifteforvalter, at han skal fremsætte en Opgørelse, som bogstavelig talt er greben ud af Luften. Det er jo ganske meningsløst. Og naar man spørger, hvorfor der foreslaas en saadan Bestemmelse, saa kan det ikke være for at faa den overordentlige Skifteforvalter til at fremskynde Behandlingen — dertil maatte man bruge ganske andre Midler — det kan kun være af Hensyn til den lille bitte Renteindtægt, Statskassen kan faa derved, at den kan faa Beløbet, inden de 2 Aar ere ude, og ikke skal vente til det 3die eller 4de. Der kan ikke være andre Grunde, og der kan ikke paavises noget, der skulde nødvendiggøre, at man skal lave en saadan foreløbig Opgørelse, der ikke har den mindste Betydning, og som man maa være fuldstændig berettiget til at tilsidesætte, naar den rigtige og endelige Opgørelse kommer.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 32, hvor man i Udvalget har bestræbt sig for noget at raade Bod paa den mindre heldige og meget byrdefulde Bestemmelse, som findes i § 26 om, hvad en Arveanmeldelse skal indeholde fra Arvinger, der selv skifte Bo. Jeg skal indrømme, at § 26 er forfærdelig. Det ser jo gyseligt ud med 1), 2), 3), 4) og a, b, c

— hele denne Mængde af Stykker. Det ser ud, som om det vilde være et uhyre Arbejde, hvad det ogsaa ganske sikkert vilde blive. Nu har man i Ændringsforslag Nr. 32 sammendraget det til eet Stykke, hvori man imidlertid blot har optaget alle de enkelte Nummere, jeg før nævned. Men man har ikke derved opnaaet, hvad der skulde opnaas, nemlig Simplificering og Lettelse; man har i Virkeligheden taget alle de Besværligheder med, der findes i det oprindelige Lovforslag. Jeg skal indskrænke mig til at nævne, at der i Ændringsforslaget staar, at Anmeldelsen skal indeholde „en Fortegnelse over de til den afgiftspligtige Formue hørende Aktiver“. Jeg beder Dem betænke, hvad dette vil sige. Det vil sige, at man skal optegne hver Stol, hvert Bord, alt Løssøre — Side op og Side ned — man skal skrive enhver Bagatel op, skønt det ikke har mindste Interesse for nogen som helst Myndighed. Til Aktiverne kunne ogsaa høre Gældsfordringer, f. Eks. i en Købmands Bo, de i hans Handelsbøger opførte Gældsfordringer. Hvorledes skulde man der kunne opgive en Fortegnelse over saadanne Aktiver? Der maa her indføres en Simplifikation. Man kan ikke paa nogen Maade gaa ud fra, at de Myndigheder, der have med Sagen at gøre, ikke ville kræve noget videre. Naar der ikke ligefrem staar, at det er tilladt at gøre denne Fortegnelse summarisk, ville mange Skifteforvaltere kunne sige: Den Opgørelse er jeg ikke fornøjet med, den maa gøres vidtløftigere, jeg maa have mere at vide her og der. Hvis man ikke vil slaa fast, at der fra Arvingernes Side blot skal gives en summarisk Opgørelse, saa kan man dog, om man vil, sammendrage det, der forlanges, under enkelte Rubrikker, Løssøre under eet, udestaaende Fordringer under eet osv. Men man kan ikke nøjes med „Fortegnelse over de til den afgiftspligtige Formue hørende Aktiver“. Det samme gælder „de Udgifter, Gældsforpligtelser og andre Byrder, der menes at kunne komme til Fradrag“. Der kan være mangfoldige Gældsforpligtelser, man kan skyldte baade her og der, og alt det skal optegnes og forklares, uden at det er til nogen som helst Nytte! I det hele maa jeg sige, at som Lovforslaget her er affattet, ville alle selvskiftende Arvinger i alle smaa og jævne Boer faa en betydelig Ulejlighed og Udgift ved selve Anmeldelsen, en Udgift, der i mange Tilfælde, paa Grund af de meget byrdefulde Krav, der stilles fra Administrationens Side i Lovforslaget, vil blive